

Tatka Šmoula sepisoval ve své laboratoři seznam léčivých rostlin.

„Květ maliníku na bolest v krku, měsíček na chřipku, rakytník na ošetření ran!“ mumlal si pod vousy.

„**U všech hromů!**“ polekal se najednou. „Došly mi pampelišky na čaj proti bolení břicha!“

Vyběhl z laboratoře a zavolaal k sobě Farmáře.

„Farmáři, půjdeš se mnou do lesa? Chtěl bych ještě nasbírat poslední pampelišky.“

„**Jasňačka, Tatko Šmoulo!**“ odpověděl Farmář.

Když to Fešák uslyšel, znechuceně si povzdechl.

„Jednou budu muset Farmáře naučit, jak správně mluvit!“ povzdechl si.

„Ale nejdříve si musím našmoulit novou květinu!“

